

955

AT

M. T. B. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. Ref. 900
Ser. two

Title: Savitri Sthit

900

900

Z

000

:

:

Savitrī ^{Stotra} vrata

Title.

:

:

Author.

:

:

Editor.

:

:

Year, Vols.

Sk

:

:

Publisher.

900

:

:

(Karmakanda)

Remark.

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ अथो सावित्रीस्तो
 त्रं ॥ नारायणं नमस्कृत्य देवीं त्रिभुवनेश्वरीं ॥ गो
 सावित्रीं प्रवक्ष्यामि व्यासे कथितं पुरा ॥ १ ॥ गो
 भिर्निः स्वसिता वेदाः स्वयं गपदं क्रमाः ॥ एता
 सामग्रष्टंगेषु ब्रह्मविदुस्वयं स्थितौ ॥ २ ॥ शीर्षे
 ह्यरुमास्कं धेनुलोटे वृषभध्वजः ॥ कर्णयो
 र्ध्वे नो देवो नक्षुषी शशिभास्करौ ॥ ३ ॥ दंतेषु
 मरुतो देवो जिह्वायां तु सरस्वती ॥ कंठे तु वरु
 णा देवो हृदये ह्यम्बाहनः ॥ ४ ॥ उदरे धृति

९

धिवीदेवीसशैलवन्नकानना ॥ नाभ्यामिद्रुक्त
 यः कर्तुं नपास्त्रिंशत्तरुद्वयः ॥ ५ ॥ उवाच
 वसवो देवो वायुर्जघेसमाश्रितः ॥ ककुदियो
 सनक्षत्रं च खेवे वसवतो यमः ॥ ६ ॥ एकादित्यप्र
 श्वेदः नो देवो साध्यासर्वो गदेवताः ॥ पादेषु स
 र्वतीर्थानि गोमते जाद्रुवी स्वयं ॥ ७ ॥ हृष्टा पुष्टा
 माहात्म्यमीगोमये वसति श्रुवं ॥ नोसिका
 पांस्वेधा देवी बोधयो वसति प्रभुः ॥ ८ ॥ चत्वा
 रसगराः पूजां गवां यत्र यो धराः ॥ खुरमये
 च गंधर्वो खुरा गेषु च पत्नगाः ॥ ९ ॥ खुराणां

१

पश्चिमौ गेषु गणापारसस्तथा ॥ श्रोत्रां संरक्षास्तपि
 तेश्चाला लंगुलमाश्रिताः ॥ १० ॥ त्रययोराम
 कुर्येषु चर्मण्ये वप्रजापतिः ॥ हुंकारेषु च तुर्वदा
 हुं वशद्विप्रजापतिः ॥ ११ ॥ स्वासो ह्वासेषु गारुडः
 गमने पवनस्तरुतः ॥ गवांस्तृणानमस्तृणा देवता
 च प्रदक्षिणां ॥ १२ ॥ प्रदक्षिणी कृतानेन सप्तदी
 पावसंधरा ॥ सर्वा विह्वलमागावः तासां गोप्ता
 च केशवः ॥ १३ ॥ असास्यर्जतासम्यक्पुजि
 तस्यादुरिः सदा ॥ य इदं पठेत्तस्मै नमः पुण्या
 द्रुमणसदा ॥ १४ ॥ ब्राह्मणोत्तरतो विद्याक्ष

त्रियोराज्यमाप्नुते ॥ वैश्यः कृत्स्नमाप्नोति शूद्रः
पाषाणमुच्यते ॥ १५ ॥ गर्भिणीजनये सुत्रकन्या
पत्नीरभाभुयात् ॥ सायंप्रातरुक्तपठतो शांतिस्व
स्थयनं भवेत् ॥ १६ ॥ अहोरात्रकृताया पापदु
मानो न लिप्यते ॥ संवत्सरकृताया पापदु
मानो न लिप्यते ॥ १७ ॥ त्रिसंध्यां पठेत्तत्र स
र्वपापसर्वपापाहमुच्यते ॥ कलं च गोसहस्रस्य
इत्तत्तं ब्रह्मपापु १८ ॥ इति शांतिपर्वो
दधर्मो गोक्षीवित्रीस्तोत्रसंपूर्णः ॥ १९ ॥

३

वसुदेवसुतं देवं कसचाणुरमर्दनं देवकीपरमानंदं
 कसं वंदे जगद्गुरुं ॥ १ ॥ श्रीः वसांकं भाहारलं वनमा
 लाविष्मपितं ॥ शंखचक्रधारं देवं कसं च देवं ॥ २ ॥
 उल्लापपलपप्राक्षं नीलजीभतसंनिभं ॥ यादकानां
 शिरोरल कसं वंदे ॥ ३ ॥ कुटिलालकसंयुक्तं पुष्प
 चंद्रनिभाननं ॥ विलसत्कुंडलं चक्रं वसंव ॥ ४ ॥
 उग्रतसीपुष्पसंकाशं हारभरशोभितं ॥ रलकं क
 णकं यूरकं व ॥ ५ ॥ मंदारगंधसंयुक्तं चारुहारं
 चतुर्भुजं बहिर्षिच्छावच्छाद्यं व ॥ ६ ॥ गोपिका

३

नांकुचदं कुंकुमाकितवक्षसं ॥ श्रीनिकेतं महेश्वरा
 संधर्षं ॥ ७ ॥ रुक्मिणीकेलिसंयुक्तं पीतांबरसु
 शोभितं ॥ अवान्तु तसीगंधं वसं ॥ ८ ॥ कृष्ण
 मिदं पुण्यं प्रातरुत्थाय यः पठेत् ॥ देविजन्मार्तिं तं
 पतं वक्षणाद्देवि नश्यति ॥ ९ ॥ गोविंदकेशवजना
 र्दनवासुदेवविश्वेशविश्वमधुस्तदमनविश्वरूप
 ॥ श्रीपद्मनाभपुरुषोत्तमपुष्कराक्षरनारायणात्पुत
 न्तसिंहनेमो नमस्ते ॥ १ ॥ वेदासमस्तारखतुयोगगुरव्या
 गंधर्वविद्याधरकिं नराश्च ॥ यत्तादमलंसततं
 नमंतितं नारसिंहं शरणं गतोऽसि ॥ २ ॥ वेदांसं नमस्तं ॥ १ ॥ नम

॥ १ ॥
 नरवल्लुशास्त्रसंघाविद्या बलं कीर्तिमति च लक्ष्मी ॥
 यस्य प्रसादात्पुरुषात्संतेतं नारसिंहं ॥ ३ ॥ ब्रह्माशि
 वस्तं पुरुषोत्तमं नारायणोऽसौ मरुतां पतिः ॥ च
 दार्कवाग्निमरुदुणाश्वत्थमेव नान्यः सततं न तो
 स्मि ॥ ४ ॥ स्त्रष्टाश्वनित्यं जगतां विशेषतो ज्ञाता च
 हंत गविधिरप्रमेयः ॥ एकस्त्वमेव त्रिविधा विभिन्न
 स्त्वां सिंह मर्त्ये सततं न तो स्मि ॥ ५ ॥ राघवेण कृतं
 स्तौ स्तोत्रं पंचामृतमननमः ॥ पठति यो हि ज्वरा
 स्तेषां स्वगस्तु शाश्वतः ॥ ६ ॥ नारसिंहस्तत्र संस
 र्जं नारायणोत्तमं त्रोस्ति वागस्ति वंशवर्त्तिनि ॥
 तथापि नरके चोरे पतंती येन द्रुतं ॥ १ ॥ वायीनां

कर्महीनानां कालसागरदुरात्मनां ॥ जीवन्हरिना
 मेव गतिर्नान्येव विद्यते ॥ २ ॥ विचार्यैवं सुदुःखं नृप
 यकुललोचनः ॥ शीतलमारुह्य महतीं विष्णुमादा
 य सुस्वरं ॥ ३ ॥ संजुगो हरिना मानिभ्यः शमुश्चैर्मदा
 न्वितः ॥ नियते सज्जते तेन नृत्यसिद्धिर्भविष्यति
 ॥ ४ ॥ गोविंदनारायणवासुदेवमुकुदकृष्णान्भुज
 माधवेति नृसिंहदेवेश्वरेश्वरेश लोके राजग
 निवासः ॥ ५ ॥ अनेनैव कुंबदुरंतश्चैव समस्तलो
 कस्य निदानमस्ते ॥ निरजना नंतगुणा वीरप्रवि
 दुषनिर्दोषजगद्धिहारः ॥ ६ ॥ निरुपनित्या व्यपिनि

विकारिनिराश्रयानंतरिचित्रकर्म॥ दाहिकुसुम
गवाहनवारिजाक्ष। नारायणारिवल्लुग्रेज्जगताम
धीश॥ ७॥ विष्णोदयस्फितिलयोभियंतिप्रदेतिगा
यन्मुनोदमुदमापितवा ऊनानांतस्तुत्तानरकस्वा
स्तेहरेनीमान्तं शुभं॥ ८॥ उत्तररक्षु नरकस्वामिना
नृमुक्तः पाशाश्वसर्वशः॥ तत्क्षयान्पुष्पकारु
ठादिव्यरूपामनोहराः॥ ९॥ दिवंगुग्मुः प्राज्ञं
वरमुवन्तो नारदं मुनिः॥ इति श्रुत्वा पठेन्नित्यं सर्व
पापाश्रमुच्यते॥ १॥ २॥ ३॥ इति श्रीनरकोट्टारणस्तोत्रसंग्रहो

अथ नारायणस्तोत्रं नमोऽपि कृत्स्निरव्ययै॥ स्तौतुं उवा
च॥ नमो धर्मयि महते नमः सदा यवेधसे॥ ब्रह्म
णेभ्यो नमस्तस्य धर्मान्वेषे सनातनात्॥ १॥ यत्
द्वैः कथितं विप्राः विष्णोः स्मरितमद्भुतं॥ भवद्भिर्ब्रह्म
पंचकोनराणां पुरुषोद्धितं॥ २॥ अत्र संकीर्त्यं नैसाक्ष
सर्वपापहरो हरिः॥ नारायणहृषीकेशो भगवान्त्स
वतां पतिः॥ ३॥ यत्र ब्रह्मण्युत्थं जगतः प्रभवोऽप्य
व्ययं॥ ज्ञानं च स उपाख्यानं प्रोक्तं विज्ञानं संयुतं॥ ४॥
कस्मिन् योगश्च विख्यातो वैराग्यं च तदाश्रयं॥ परि
क्षितं मुपाख्यानं नारदाख्यानमेव च॥ ५॥ प्रायो

॥६॥

पवेशो राजैषे विप्रपात्यरिक्षितिः ॥ शुक्रस्य ब्र
ह्मवर्षस्य संवादश्च परीक्षितः ॥ ६ ॥ योगधारण
योक्तृगणितिसंवादो नादो जयः ॥ अवतारानुगि
तं च सर्वः प्राधानि को गतः ॥ ७ ॥ विदुरो द्वव
संवादः क्षत्रमे नययोरस्ततः ॥ पुराणसहित
प्रश्नो महापुरुषसंस्थितः ॥ ८ ॥ ततः प्रकृतिको
सर्गो रत्नवेकनिकस्तथा ॥ ततो ब्रह्मांडसं
तिवे रत्नमेकः पुरुषो मतः ॥ ९ ॥ कात्तस्य स्मृत
स्मृत्यस्य गतिः प्रदसमुद्रका ॥ भुवुद्वारणां भो धो
हिरण्याक्षधो मतः ॥ १० ॥ पुर्ध्वेति यमधः सर्गो र
दसर्गस्तथैव च ॥ अर्धनारी नरस्यार्थमतः स्वायं
सुवो मनुः ॥ ११ ॥

॥६॥

शतरूपा च यारज्जीणामाद्यादिप्रतिरुत्तमा ॥ संतानो
धर्मपत्नीनां वृद्धस्य प्रजापतेः ॥ १२ ॥ अवतारो भग
वतः कपिलस्य महात्मनः ॥ देवहत्या च संवादः कपिलेन
वधी मतः ॥ १३ ॥ नवब्रह्मासमुत्पत्तिर्दक्षयज्ञविनाशः
॥ ध्रुवस्य चरितं पञ्चास्य चोपात्तिर्नक्षत्रिणः ॥ १४ ॥
नारदस्य च संवादततः प्रेषितः ॥ वद्विजः ॥ नमो
स्ततो नुचरितमृषस्य भरतश्च ॥ १५ ॥ दीपवर्ष
समुद्राणां गिरिनक्षत्रवर्णनं ॥ ज्योतिषवृत्तस्थसं
स्थानं पातालनरकस्य च ॥ १६ ॥ दक्षजन्मप्रवेतो
न्यस्तपुत्राणां वसंततिः ॥ यतो देवो सुरनरास्तिर्व

॥७॥

इति नः सरवाद्यः ॥ १७ ॥ तद्युस्य जन्मनि धनं
नेयाश्रदिने हि जाः ॥ दैत्येश्वरस्य चरितं प्रह्लाद
स्य महात्मनः ॥ १८ ॥ मन्वंतरानुचरितं जेद्रस्य वि
मोक्षपां ॥ मन्वंतरावताराश्रविद्यो हरे याम् यशि
रादयः ॥ १९ ॥ कौम्ये मात्स्ये नारसिंहवामनं च जग
त्पतेः ॥ क्षीरोदमथ नंत इदम्य ताथ दिवोकसा ॥ २० ॥
देवासुरमहांसु इंद्राजां वंशानुकीर्तनं ॥ ईश्वरकु
म्भतद्वशः सुद्युम्नस्य महात्मनः ॥ २१ ॥ इतोपा
श्वानमंत्रोक्तं तौरोपारव्यानमंत्रं च ॥ सूर्य
वंशानुकथनं वृशादाद्यान् रपादयः ॥ २२ ॥ सौक

॥७॥

व्यामथशायतेः ककुत्स्थस्य च धीमतः ॥ रवद्वंगास्य
च नाथातुः सौमरेसगरस्य च ॥ २३ ॥ कौसेलद्रुस्य च
प्रितं मद्रुतं कल्मषापाहं ॥ निमेरंगोपरित्यागो जेनका
नां च संभवः ॥ २४ ॥ रामस्य भागविंदुस्य निःकात्रिक
रणं पुवः ॥ पितृस्य सोमवरास्य ययातेर्नहुषस्य च
॥ २५ ॥ दोषं व्यंते भरतस्यापि शंतनोस्तत्सुतस्य च ॥
ययाते ज्येष्ठपुत्रस्य यदोर्वं शोनुकीर्तितः ॥ २६ ॥ य
त्रावातीर्णोक्तागवान् कस्तारयोजगदीश्वरः ॥ वसुदे
वग्रेहे जन्मतस्य रद्विप्रतोकुके ॥ २७ ॥ तस्य कर्माण्य
पाशणिकीर्तितान्यसुरद्विषः ॥ प्रतनासुपयः पानंश
करोद्भटनं शिशोः ॥ २८ ॥ तृणावर्तस्य निःशेषस्त

धेनुकस्यसप्तानुः प्रलंबस्य न संस
 यः ॥ २९ ॥ गोपानां च पवित्राणां दानं वाग्देवः परिसर्पितः ॥
 दमनं कालिकस्योहर्नहर्नहर्नदमोक्षणं ॥ ३० ॥ व्रत
 वर्मा च कन्यानां यत्र तुष्टो व्रतेः प्रभुः ॥ प्रसादोप
 रूपलीलमो विप्राणां चानुतापनं ॥ ३१ ॥ गोवदुनोद्व
 रणं वशक्रस्य सुरभेरथ ॥ यत्राभिषेकः कुरुष्यस्त्री
 भिः क्रीडा चरान्निषु ॥ ३२ ॥ शंखचक्रस्य दुर्बुद्धेर्वधो
 रिष्ठस्य केशिनः ॥ अक्ररागमनं पश्चात्स्थानं ॥ रा
 मकस्योः ॥ ३३ ॥ व्रजस्त्रीणां विलापप्रमथुरात्मा
 वनंततः ॥ जगन्मुष्टिकचापूरकं साहीनांतथाव
 धः ॥ ३४ ॥ मृतस्यानयनस्तनोः पुनः सांक्षिपन्मुरोः ॥

मधुरायां निवसतः यदुश्चक्रस्यैस्त्रियं ॥ ३५ ॥ क
 लमुद्रवामाभ्यामुते नहरिणादिजाः ॥ जरासमानित
 सेन्यस्य बहुशो विधः ॥ ३६ ॥ पातनं पर्वनेन्द्रस्य कुरु
 स्त्रुत्या निवेशनं ॥ आदानं परिजालस्य सुधर्म
 पारालयात् ॥ ३७ ॥ रुक्मिण्या हरणं युद्धे प्रमथ्य
 द्विषतो हरेः ॥ हरस्य जंभणं मुहुर्बालस्य मुजहं
 सनं ॥ ३८ ॥ प्राञ्जोतिषपुरं हत्वा कन्यानां हरणं च
 यत् ॥ चैद्यपोन्द्रकशास्त्रानां हंतवक्रस्य दुर्मतेः
 ॥ ३९ ॥ शंखचक्रो विविदः पीठाभुरः पञ्चजनादयः ॥
 महात्म्यं च वधस्तेषां वाराणस्याश्च दाहनं ॥ ४० ॥

॥६॥

पारावतरणं तस्मै निर्मिति रस्य पांडवम् ॥ विप्रशाय
देशेन संहारं स्तु कुलस्य च ॥ ५१ ॥ उद्धवस्य च सं वा
दे वास्तु देवस्या वा द्युतः ॥ मन्नात्मविद्या अशिवत्माः
प्राक्तः कर्म निर्णयः ॥ ५२ ॥ ततो मर्मपरिज्ञातः आत्म
योगानुभावतः ॥ युगलक्षणवन्निश्चकलेन्द्रियामु
पल्लवः ॥ ५३ ॥ इतुर्विधश्च प्रलयः उद्यतिस्त्रिविधा
तया ॥ देहत्यागस्य राजर्षे विभुदत्तस्य धीमतः ॥ ५४ ॥
वेदशास्त्रोपायमनं मार्कंडेयस्य सत्कथाः ॥ महं
पुरुषविन्यासः सूर्यस्य जगदात्मनः ॥ ५५ ॥ इति
चोक्तं द्विजश्रेष्ठ मया होहि महारसि वः ॥ लीला
वतारकमपि कीर्तितानीह सर्वशुभा ॥ पति

॥६॥

तस्वीलितो वात्सल्ये शुभावा विवशो ब्रुवन् ॥ इत्येवममु
द्युच्चैर्मुच्यते सर्ववातकाला ॥ ५७ ॥ संकीर्त्यमानो म
गवानिमंतः क्रतानुभावो व्यसनो हि पुसां ॥ अविश्य
चित्तं विधुनोत्पश्यं यथा तर्जो कोपि म्मिवातिवातः
॥ ५८ ॥ अथागिरिस्नाह्यसतीरसत्कथानकथते त
दुगवान धीक्षजः ॥ तदेव स तं तदुद्देवमंगलं तदेव
पुण्यं भगवद्गुणोदयं ॥ ५९ ॥ तदेव पुण्यं रुचिरं नवं न
वं तद्देशश्चैव न सोम होस्तव ॥ तदेव शोकार्णवशो
षणं नृणां यतो नमस्तो कयशो नुगीयते ॥ ६० ॥
नमस्तु चैव तत्र पदं दुर्यशो जगत्पवित्रं यदि केहि
विदुर्देव ॥ तद्धां क्षतं च न तु हंससो पितं यत्रान्युत ॥ ६१ ॥

देव ॥

सतजहिमा धवोमलाः ॥५१॥ सगिवसगेर्जिनना
 तैद्यविपुकोयस्मिन्प्रतिश्रेयस्कमबद्धस्यपि ॥ ना
 भ्रान्त्यमंतस्यपशोकितानिष्टपवंतिशायतिरणे
 तिसाधवः ॥५२॥ नेष्कर्ममप्यभ्युतसावकीर्तन
 शोभतेजानमलंनिरंजने ॥ कुतपुनःशस्वदसदमी ॥५३॥
 श्वरेनचापितं कर्मयदप्यकारणं ॥५४॥ यशःश्री
 यामेवपरिश्रयामपरोवर्णाश्रमाचारतपःसुता
 दिपु ॥ उवविस्मृतिःश्रीधरपादपद्मयोगुणादिवा
 दःश्रवणादिभिहरेः ॥५५॥ उवविस्मृतिःकृष्णप
 दारविंदयोःक्षीणोभद्राणिशमनोतिच ॥ सत्त्व ५५
 स्पष्टुष्टिभरमाचमक्तिज्ञानं च विज्ञानविरागपु

ते ॥५६॥ ययंदिजाग्यावतमूरिमागयच्छ्रवदात्म
 न्यरिवलात्मभूतं ॥ नारयणंदेवमदेवमीशमवात्यं
 वाभजताधिदेव्य ॥५६॥ उहंसस्मारिजात्मतत्वं
 श्रुतपुराणं मेपरमर्षवक्त्राह ॥ पायोप्रवेशेनपतः
 परिक्षितःसदस्यपीणा महतो नष्टपवतं ॥५७॥
 इतहःकथितंविप्राःकृदानीयोरुक्कर्मणः ॥ महा
 त्मंवासुदेवस्यसर्वाश्रुतिविनाशनं ॥५८॥ यश्व
 संश्रावयेनित्यंगामक्षणमनन्यधीः ॥ प्रहृवान्य
 श्रुतश्रुणुयात्तुनात्यात्मानमेवसः ॥५९॥ द्वादश्या
 मेकादेश्यावाष्ट्रपवनवापुष्यवान्नफवेत् ॥ पठत्य
 नश्रान्यतःपुतोभवतिपातवर्ति ॥६०॥ पुनश्च

पुष्करमधुरायां च धारत्य वक्ष्यतात्मवान् ॥ उपोष्य सं
 हितामेतां पठित्वा मुच्यते मेया ॥ ६१ ॥ देवतासु
 जयः सिद्धः पितरो मानवान् ॥ यच्छ्रुति कान्ध
 लं ॥ ६२ ॥ एवं तोयेन कीर्तितः ॥ ६३ ॥ नृचो यजुर्वि
 सामानि द्विजो धीमानुविंदते ॥ मधुकल्यापयः
 कुल्याधृतकुल्याश्रयतत्परः ॥ ६४ ॥ पुराणं हितामे
 तामधीत्यं प्रहितो द्विजः ॥ प्रोक्तं मे भगवता विष्णो
 स्तत्पदैव जेत ॥ ६५ ॥ विप्रो धीत्या प्रुयात्प्राज्ञं राज
 न्यो बुधिमेतन् ॥ वैश्यो निधिपतिस्तं च शूद्रः ध्येत
 पातकात् ॥ ६६ ॥ कलिमलसंस्पृति कजोरिव तेशां ॥ त्म
 हरिरितरन्ननुगीयते धीमक्षिणं ॥ इह न पुनर्गमि

य
 धर्म

वानशेषं मर्तिः परिपठितो नृपदं कथा प्रसंगैः
 ॥ ६६ ॥ स्वसुरवनिपत न चैतास्तद्गुह्यं स्तान्निभा वोप्य
 जितरुचिरलीला कलसारसं दिम ॥ अतनुत कल
 पायस्तत्त्वदीयं पुराणं तमारिव तत्र जिनं व्यास
 सूतं नस्मि ॥ ६७ ॥ तमहमं जनं तमात्मनं त्वं आगु
 दयस्वितिसंयन्तात्मशक्तिः ॥ उपतिभिर्जरा
 केशं करदोर्दुर्दृशिततवमन्युते स्मि ॥ ६८ ॥
 उपचिन्नवशक्तिः सखात्मसुपरचितरिषि
 रकंगमपालनाय ॥ भगवत उपतत्त्वविमान धाम्ने
 स्तरं ऋणमाधनमः सनातनाय ॥ ६९ ॥ ॥

११२२०१

॥ इति श्रीमद्भागवतमहापुराणे पारमहंस्यां सं
 हितो वेदो वेद्याशक्यां द्वादशस्कंधे छान्दोग्ये
 कौथ्यानां द्वादशोऽध्यायः ॥ ॥ श्रीरामचंद्रार्पण
 मस्तु ॥ ॥ अर्जितं परिकरेण पुस्तकं किल म
 याधत्तुं हेमिबुलियः पापितस्मवशः क्षयोऽ
 वेत् ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥